

Delårsrapport per augusti 2013 för Stockholms läns landsting

Ett prioriterat mål för den nu sittande majoriteten är att antalet vårdvalsområden med fri etablering ska öka, ett kvantitativt mål som uppenbart uppfylls. Huruvida det kvalitativa målet att invånarna därmed känner att de har en möjlighet att påverka sina vårdkontakter – såsom det formuleras i delårsrapporten – verkar däremot tveksamt. Det finns ny modern forskning som tydligt påvisar att patientens möjlighet till inflytande stärks i en personcentrerad vård, men tenderar att försvagas i en kundorienterad vård. I Stockholms läns landsting är vården framförallt marknads- och kundorienterad.

Därmed blir också vården alltmer konkurrensinriktad och allt mindre samverkansinriktad. Samarbeten försvåras. Ett tydligt exempel är införandet av vårdval i TioHundra, som riskerar att helt omkullkasta en ur patientperspektivet erkänt väl fungerande samverkansmodell.

Ett annat mål landstinget har är att vara en attraktiv arbetsgivare. Där har landstinget i dagsläget kanske sina allra största utmaningar. Med stora rekryteringsbehov, krisbetonade sommarbemanninglösningar och ökande overtidsuttag, framförallt på våra egna akutsjukhus, behövs en offensiv personalpolitik.

I Stockholm har vi trots målet om att vara en attraktiv arbetsgivare numer att hantera ett barnmorskeupprop, ett läkarupprop och ett 25 000 kronors upprop. Vi har utbildade sjuksköterskor som inte vill ta arbete på våra akutsjukhus eftersom de betalar för låga löner. Vi har barnmorskor som vill bli fler och arbeta mer (heltid) på våra förlossningskliniker, men där arbetsgivarna menar att bemanningen idag är bra. För vem? Vi har läkare som i ett upprop framför följande: *Vi vill ha en sjukvård som styrs utifrån patientens behov. Vi vill ha en sjukvård där vi får agera utifrån vår professionalitet. Vi vill ägna oss åt det vi är utbildade för; att vara goda doktorer som tar hand om patienter på ett kunnigt, etiskt och empatiskt sätt.* Alla tre uppropen har fått stor spridning och är nationella, det är inte just vårt län som utpekats särskilt. Vården står idag inför stora utmaningar, personalen står mitt uppe i dessa utmaningar varje dag. Vi saknar det perspektivet i hälso- och sjukvårdsverksamheten i Stockholms läns landsting.

Verksamheten kännetecknas snarare av en frånvarande personalstrategi. Lönesatsningen som nu görs på sjuksköterskor har syftet att öka lönespridningen – inte att på riktigt förstärka en kvinnodominerad sektors lönebildning. Att specialistsjuksköterskeutbildningarna utökats är bra – men varken de eller lönesatsningen löser på ett betryggande sätt lönsamhetsaspekten för sjuksköterskor att vidareutbilda sig. Det behövs tydligare och mer imperativa lönestrukturer och det är på tiden att sjuksköterskor får möjlighet till specialisering på samma villkor som läkare.

Vårdplatsbristen är fortfarande inte löst. Istället ökar antalet stängda vårdplatser. Bland annat vårdplatser för cancersjuka barn. Det är också en personalfråga, tillgången till personal, löneläget för personalen och sjukhusens ekonomiska utrymme för nyrekryteringar.

Men i den moderatstyrda alliansen så är det någonannan som regerar. Genom en omvandling av medborgaren till kund så har även ansvaret för landstingets verksamhet blivit osynligare. Det politiska ansvaret urholkas.

Kollektivtrafiken behöver vara attraktiv och tillgänglig för att invånarna ska välja att åka kollektivt konstaterar förvaltningen. Vänsterpartiet menar att den politik som i dag förs leder åt motsatt håll, mot en allt mer komplicerad och otillgänglig kollektivtrafik. Alliansen avskaffade den mycket populära reformen enhetstaxa, och är nu ansvariga för en än mer komplicerad hantering för enkelbiljetter, vilket inte minst drabbar tillfälliga gäster i Stockholmsregionen. Vänsterpartiet vill återinföra enhetstaxan, ha ett enhetligt betalningssystem oavsett trafikslag, installera kortläsare vid bussarnas samtliga dörrar och därmed erbjuda påstigning både fram och bak, införa öppen spärmlinje med början på de stationer där trängseln är som störst. Så får vi en attraktiv och tillgänglig kollektivtrafik på riktigt.

Utbyggnaden av kollektivtrafiken är helt nödvändig, därom är alla eniga. Desto mer alarmerande att uppbyggnadsgraden av trafikinvesteringar är så låg. Vänsterpartiet har lyft, liksom Svenska Handelskammaren, möjligheten att accelerera utbyggnaden genom att projektera för trådbussar. Med elektriska fordon i form av trådbussar - ”spårvagnar på gummihjul” - går det på kort tid att bygga ut ett system med hög kapacitet till relativt ringa investeringskostnad.